Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1856.

Erste Abtheilung.

XXXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. August 1856.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1856.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXXI.

Wydany i rozesłany dnia 16 Sierpnia 1856.

135.

Erlaß des Finanzministers vom 14. Juli 1856,

mit welchem im lombardisch-venetianischen Königreiche und in Tirol mit Vorarlberg die Besteuerung der gebrannten geistigen Flüssigkeiten nach den, in den übrigen Kronländern bestehenden Grundsätzen eingeführt wird.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 130, ausgegeben am 31. Juli 1856.

136.

Verordnung des Justizministeriums vom 15. Juli 1856,

giltig für diejenigen Kronländer, in welchen die provisorische Advocatenordnung vom 16. August 1849, Nr. 364 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Wirksamkeit ist,

über die Art der Einbringung der, mit der Amtswirksamkeit der Advocatenkammer und deren Ausschüsse verbundenen Kosten.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 131, ausgegeben am 31. Juli 1856.

137.

Verordnung des Justizministeriums vom 20. Juli 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 132, ausgegeben am 31. Juli 1856),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

über die Gestattung, die erforderliche Praxis zur Richteramts-Prüfung in Ansehung der, den Polizeibehörden zugewiesenen Uebertretungen bei Bezirksgerichten (Stuhlgerichten, Präturen) ablegen zu dürfen.

Im Einvernehmen mit der k. k. obersten Polizeibehörde findet das Justizministerium zu erklären, daß die bei den k. k. Polizeibehörden dienenden Beamten, welche sich, um die Prüfung zur Ausübung des Richteramtes bezüglich der, den Polizeibehörden zugewiesenen Uebertretungen ablegen zu können, der im §. 2 der Verordnung vom 30. December 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 321) vorgeschriebenen halbjährigen praktischen Verwendung unterziehen wollen, diese Praxis auch bei solchen Bezirksämtern (Stuhlrichterämtern, Präturen) oder städtisch-delegirten Bezirksgerichten, welchen die Strafgerichtsbarkeit in Uebertretungen zusteht, nehmen können, hierbei aber nur zu den Geschäften in Uebertretungsfällen verwendet werden dürfen. Zu dieser Praxis wird die Ausweisung der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien nicht erfordert.

Freiherr von **Krauß** m. p.

138.

Verordnung der Minister des Innern und der Justiz vom 22. Juli 1856,

über die urbarialgerichtliche Competenz in Bezug auf die im Districte Jazygien und Cumanien gelegenen Gemeinden Tarna-Körs, Puszta-Monostor, Kerekudvar, Abbattyán und Janoshida.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 133, ausgegeben am 31. Juli 1856.

135.

Rozrządzenie Ministra Skarbu z dnia 14. Lipca 1856,

mocą którego zaprowadza się podatkowanie od spirytusowych płynów gorzelnianych w Lombardzko-Weneckiém Królestwie i Tyrolu z Vorarlbergiem na zasadach, istniejących w innych Krajach koronnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, N. 130, wydaną dnia 31. Lipca 1856.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 15. Lipca 1856,

obowiązujące w tych Krajach koronnych, w których działa Prowizoryczny regulamin Adwo Sierpnia 1849, Nr. 364 Dziennika Praw Państwa,

o sposobie ściągania kosztów połączonych z urzędową działalnością izby Adwokatów i jéj wydziałów.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, N. 131, wydaną dnia 31. Lipca 1856.

137.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 20. Lipca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, N. 132, wydana dnia 31. Lipca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

o pozwoleniu składania potrzebnéj praktyki do examinu na urząd sędziowski względem przydzielonych władzom policyjnym przestępstw przy sądach powiatowych (stolicowych, preturach).

W porozumieniu z C. K. Najwyższą Władzą policyjną oświadcza Ministerstwo Sprawiedliwości, iż służący przy C. K. Władzy policyjnéj urzędnicy, którzy celem złożenia examinu dla wykonywania urzędu sędziowskiego względem przydzielonych władzom policyjnym przestępstw chcą się poddać przepisom rozporządzeniem z dnia 30. Grudnia 1854 §. 2 (Dziennik Praw Państwa Nr. 321) półrocznéj praktycznéj aplikacyi, powziąść mogą téż praktykę także przy takich urzędach powiatowych (sądowych urzędach stolicowych, preturach) lub miejsko-delegowanych sądach powiatowych, którym przystoi sądownictwo karne w przestępstwach, przyczém wszakże tylko do spraw w razach przestępstw używanymi być mogą. Do praktyki téj nie wymaga się wykazania ze studyów prawniczo- i polityczno-naukowych.

Baron **Krauss** m. p.

138.

Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 22. Lipca 1856,

o kompetencyi urbaryalno-sądowéj względem położonych w dystryktach Jazygii i Kumanii gmin *Tarna-Eörs*, *Puszta-Monostor*, *Kerekudvar*, *Abbattyán* i *Janoshida*.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, N. 133, wydaną dnia 31. Lipca 1856.

139.
Verordnung des Justizministeriums vom 25. Juli 1856,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Kroatien, Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und Siebenbürgen,

das Verfahren bei der Eidesabnahme von israelitischen Glaubensgenossen betreffend.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 134, ausgegeben am 31. Juli 1856.

140.
Verordnung des Ministeriums des Innern vom 27. Juli 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 135, ausgegeben am 31. Juli 1856),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

in Betreff der Vorsichten, welche bei der Verpackung und Versendung von Reibzündfabrikaten zu beobachten sind.

Um die Gefahren, welche durch Entzündung der Reibzündwaaren bei der Versendung entstehen können, zu beseitigen, wird im Einvernehmen mit dem Ministerium des Handels und mit der obersten Polizeibehörde verordnet:

§. 1.

Alle Gattungen von Reibzündfabrikaten, als: Zündhölzchen, Reibkerzchen, Fidibusse, Zündschwämme, Zünder und dergleichen unter was immer für Namen vorkommende flammende oder glimmende Zündfabrikate müssen bei Versendungen sowohl zu Wasser als zu Land, höchstens zu Einhundert Packeten von höchstens je Einhundert Stücken in hölzerne oder blecherne Kistchen, und diese in gut geschlossene aus starken Holzbrett, oder Metallblech verfertigte Kisten, welche gegen das Aufreißen bei Verladungen und während des Transportes hinreichend gesichert sind, verpackt sein.

§. 2.

Jede solche Kiste muß mit der Aufschrift „Zündwaaren" bezeichnet und dem Frächter als solche declarirt sein.

§. 3.

Die Beipackung von Zündfabrikaten zu anderen leicht feuerfangenden Sachen in einer und derselben Kiste ist verboten; dagegen ist die gemeinschaftliche Verpackung der Zündrequisiten mit Waaren, die der Feuersgefahr nicht unterworfen sind, gegen dem gestattet, daß dieses an der Kiste von Außen ersichtlich gemacht wird.

§. 4.

Die Außerachtlassung der vorstehenden Anordnungen wird, in soferne eine Bestrafung des Übertreters nicht schon nach dem §. 459 des Strafgesetzbuches vom 27. Mai 1852 eintritt, mit einer Ordnungsbuße von 20 bis 100 Gulden Conventions-Münze oder nach Umständen mit Arrest von acht Tagen bis zu Einem Monate geahndet.

Freiherr von **Bach** m. p.

139.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25. Lipca 1856,

obowiązujące w Krajach koronnych: Węgrzech, Kroacyi, Śławonii, Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim i Siedmiogrodzie,

względem postępowania przy odbiorze przysięgi od wyznawców wiary izraelskiéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, N. 134, wydaną dnia 31. Lipca 1856.

140.
Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 Lipca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, N. 135, wydana dnia 31. Lipca 1856),

względem ostrożności, jakie zachowane być mają przy pakowaniu i rozsyłaniu fabrykatów palnych za potarciem.

Celem uchylenia niebespieczeństw, które powstać mogą przez zapalenie towarów palnych za potarciem przy przesyłkach, rozporządza się w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Najwyższą Władzą policyjną:

§. 1.

Wszelkie gatunki fabrykatów palnych za potarciem, jako to: patyczki do zapalania, świéczki do tarcia, fidybusy, hubki do zapalania, zapały i tym podobne pod jakąkolwiek nazwą przychodzące płomieniejące lub żarzące się fabrykaty palne opakowane być muszą przy przesyłkach tak wodą jak i lądem najwięcéj po sto paczek o najwięcéj stu kawałkach w skrzyneczkach drewnianych lub blaszanych, a te w dobrze zamkniętych z mocnych desek drewnianych lub blachy metalowéj sporządzonych skrzyniach, które dostatecznie zabespieczone być mają przeciw oderwaniu przy przeładowaniach i podczas transportu.

§. 2.

Każda taka skrzynia oznaczoną ma być napisem „towary palne", i jako takowa wekturantowi deklarowaną.

§. 3.

Przypakowanie fabrykatów palnych do innych rzeczy łatwo zapalających się w jednéj i téjże saméj skrzyni jest zakazaném; natomiast pozwoloném jest spólne zapakowanie rekwizytów palnych z towarami, które nie podlegają niebespieczeństwu ognia, z tém dołączeniem, iżby to uwidocznioném było zewnątrz skrzyni.

§. 4.

Zaniedbanie niniejszych rozporządzeń, o ile ukaranie przestępcy nie nastąpi już wedle §. 459 ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852, ukaraném będzie karą porządku od 20 do 100 Reńskich monetą konwencyjną lub wedle okoliczności aresztem od ośmiu dni do jednego miesiąca.

Baron **Bach** m. p.

141.

Verordnung des Justizministeriums vom 27. Juli 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 136, ausgegeben am 31. Juli 1856),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend die Vollstreckung der von großherzoglich badenschen Gerichten in Civil-Rechtssachen gefällten Urtheile.

Nachdem die kaiserlich-österreichische und die großherzoglich-badensche Regierung übereingekommen sind, die in den Jahren 1819 und 1838 über den wechselseitigen Vollzug civilgerichtlicher Urtheile getroffene Vereinbarung in einigen Puncten abzuändern, und mit diesen Abänderungen auch auf die damals ausgenommenen Kronländer Ungarn, Kroatien, Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate und Siebenbürgen auszudehnen, so werden sämmtliche Gerichte des Reiches angewiesen, in Ansehung des Vollzuges der Urtheile großherzoglich-badenscher Gerichte in Civil-Rechtssachen die nachfolgenden Grundsätze zur Richtschnur zu nehmen.

Rechtskräftige Urtheile, welche von den competenten großherzoglich-badenschen Gerichten in Civil-Rechtssachen gefällt wurden, sind auf Ansuchen des urtheilenden Richters von den österreichischen Gerichten in Vollzug zu setzen.

Die Frage, ob das großherzoglich-badensche Gericht, dessen Urtheil zum Vollzuge gebracht werden soll, zur Entscheidung competent war, ist nach der großherzoglich-badenschen Gesetzgebung zu beurtheilen und in der Regel keiner nochmaligen Prüfung zu unterziehen, sondern die Erklärung, welche das requirirende Gericht in dieser Beziehung ausdrücklich oder stillschweigend gegeben hat, als maßgebend anzusehen.

Sollten sich jedoch gegen diese Erklärung erhebliche Zweifel aufdringen, oder von der Partei, gegen welche das Urtheil zum Vollzuge kommen soll, vorgebracht werden, so sind ohne Anordnung einer Parteiverhandlung die Zweifel dem großherzoglich-badenschen Gerichte, welches um die Vollstreckung ersucht hat, bekannt zu machen.

Wenn die Aufklärung, welche das letztere ertheilt, als genügend erscheint, so ist die Vollstreckung zu verfügen, im entgegengesetzten Falle aber sind die Bedenken im vorgeschriebenen Wege dem Justizministerium vorzutragen und dessen Verfügung abzuwarten.

Freiherr von **Krauß** m. p.

141.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 27. Lipca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 136, wydana dnia 31 Lipca 1856),

obowiązujące w całéj objętości Cesarstwa, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem wykonania wydanych przez Wielkoksięsko-Badeńskie sądy wyroków w cywilnych sprawach spornych.

Gdy Rządy Cesarsko-Austryacki i Wielkoksięsko-Badeński zgodziły się na zmianę niektórych punktów uchwalonéj w latach 1819 i 1838 ugody względem wzajemnego wykonywania cywilno-sądowych wyroków i na rozciągnienie z temiż zmianami także na wyjęte w onym czasie kraje koronne Węgier, Kroacyi, Slawonii, Województwa Serbskiego z Banatem Temeskim i Siedmiogrodu, nakazuje się tedy wszystkim sądom Cesarstwa przyjąć za prawidło wykonania wyroków sądów Wielkoksięsko-Badeńskich w cywilnych sprawach spornych następujące zasady.

Wyroki prawomocne, wydane przez właściwe sądy Wielkoksięsko-Badeńskie, mają być wykonane przez sądy Austryackie na prośbę sędziego wyrokującego.

Pytanie, ażali sąd Wielkoksięsko-Badeński, którego wyrok ma być wykonany, do rozstrzygnienia był powołanym, rozbieraném ma być wedle prawodawstwa Wielkoksięsko-Badeńskiego, i w zasadzie nie ma być poddawane pod nowy rozbiór, ale oświadczenie, dane w tym względzie przez sąd rekwirujący wyraźnie lub w sposób domniemywany, ma służyć za prawidło.

Gdyby jednak przeciw téj deklaracyi zajść miały uzasadnione powątpiewania, lub gdyby takowe wnieść miała strona, przeciw któréj wyrok ma być wykonany, natedy bez zarządzenia rozprawy ze stronami, podane być mają wątpliwości do wiadomości sądu Wielkoksięsko-Badeńskiego, który prosił o wykonanie.

Jeżeli objaśnienie, udzielone przez ostatni, dostateczném okazuje się, natedy wykonanie ma być zarządzone, w razie zaś przeciwnym przedłożone być winny wątpliwości drogą przepisaną Ministerstwu Sprawiedliwości, na którego rozrządzenie czekać należy.

Baron **Krauss** m. p.

141.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 27. Lipca 1853,